

[Mimi Jakobsen]

meningsfuldt? Selvfølgelig er det ikke det. Det kan være særdeles svært at forklare vedkommende, at det her, kammerat, det skal du lære nu, men du får først brug for det om 5 år. Derfor mener jeg ikke, det er en rimelig diskussion. Lærerstyring er stadig væk nødvendig, ikke mindst fordi en manglende lærerstyring ofte fører til en elevstyring.

Jeg betragter ikke hr. J. K. Hansens bemærkninger om, at utidighed og flabethed og uopmærksomhed skal ordnes af lærere og psykologer, som særlig relevante. Jeg må fastholde elevens krav om stadig væk at kunne være uartige og flabede, uden at de havner hos en psykolog.

Jeg vil gerne slutte af med et ganske kort spørgsmål til ministeren. Jeg overværede for nylig en diskussion mellem den svenske justitsminister, undervisningsminister og socialminister i det svenske fjernsyn, og de var inde på, at nu turde man ikke lade udviklingen løbe længere i Sverige med hensyn til vold og hærværk i skolerne, nu fandt man, at der måtte skrides ind. Jeg vil gerne spørge ministeren til sidst, om ministeren er vidende om, hvilke initiativer man påtænker i den svenske regering, og naturligvis udbede mig eventuelt skriftligt materiale herom.

Steen Folke (VS):

Hr. Poulsgaard gjorde udmærket rede for, at der i virkeligheden ikke er nogen, der ønsker den debat, vi fører her i dag, hverken eleverne, lærerne eller forældrene, sagde hr. Poulsgaard, kun psykologerne, så vidt jeg forstod hr. Poulsgaard. Er det ikke egentlig lidt meget, at fremskridtspartiet rejser en forespørgselsdebat om disciplin i skolen alene for at glæde psykologerne? Jeg er sikker på, at andre partiers politikere sagtens kunne undvære denne debat, som giver et alt for snævert perspektiv på problemerne i folkeskolen.

Der er vel tre holdninger i debatten. Undervisningsministerens, måske lidt skarpt trukket op: loven er god nok, og det går stort set godt nok, det er blot medierne, der beskæftiger sig med det, der går mindre godt, snarere end det, der går godt.

Så er der højrefløjen: det går skidt, der må mere disciplin til, flere prøver, flere sanktioner, lærerne skal være mere autoritære, eleverne skal lære kæft, trit og retning.

Endelig er der venstrefløjen: vi er i for sig enige i, at det går skidt på mange måder, uro i klassen og skoletræthed er symptomer på, at der er noget galt både i skolen og i det omgivende samfund. Men højrefløjens recept vil kun gøre problemerne værre. Hvor højrefløjen vil bekæmpe nogle symptomer med bål og brand, vil venstrefløjen gøre noget ved problemernes årsager. Årsagerne til det, som højrefløjen kalder disciplinkrisen, ligger dels i samfundet, dels i skolens struktur, indhold m. m.

I dagens debat vil jeg stort set holde mig til det, der er galt i skolen, og se bort fra de bagvedliggende samfundsmæssige årsager. Det opregnede vi i 10 punkter i den debat om folkeskolen, som VS tog initiativ til for et par år siden. Jeg vil godt gentage de 10 punkter, de er desværre ikke blevet uaktuelle.

1. Skolens isolation i forhold til det omgivende samfund. Skolen fungerer i høj grad som en ghetto. Besøg i det omgivende samfunds virkelighed indgår kun i yderst begrænset omfang i undervisningen.

2. Undervisningens teoretiske slagside. Det er de boglige, teoretiske fag, der ganske dominerer undervisningen. De få praktiske fag fungerer nærmest som hobbybeskæftigelse, og der er ingen sammenhæng mellem den teoretiske og den praktiske undervisning.

3. Undervisningens opsplittede og usammenhængende karakter. I virkeligheden hænger tingene sammen, men i skolen splittes de op i en endeløs række af usammenhængende fag. Dette forværres af den skemaopdelte hverdag, hvor 45 minutter af et fag afløses af 45 minutter af noget helt andet.

4. Den ensidige borgerlige påvirkning. Tvært imod påstandene om venstreorienteret indoktrinering er realiteten, at børnene i skolen udsættes for en massiv borgerlig påvirkning.

5. Karakter- og eksamensræset. Især i folkeskolens ældste klasser foregår der et ødelæggende karakter- og eksamensræs.

6. Niveaudelingen. Tillige med karakterer og prøver bidrager niveaudelingen i de ældre klasser til at opretholde skolens funktion som sorteringsanstalt. Sorteringen afspejler i høj grad børnenes klassemæssige og sociale udgangspunkt, og den er med til at opretholde klassesamfundet.

7. Tilvalgsordningens elendighed. Også tilvalgsordningen bidrager til den sociale sor-